

CITAVIMAS

Rašant baigiamąjį darbą tenka pasiremti kitų autorių teiginiais. Svetimos mintys gali būti perteikiamos pažodžiui (**citatos**) ir **perpasakojamos, perfrazuojamos**.

Citatos rašomos lietuviškose kabutėse (lietuviškos kabutės atidaromos dviem devintukais apačioje (,,) ir uždaromos dviem šešetukais viršuje (“), pvz., „...“), jų moksliniame tekste neturėtų būti labai daug. „<...>, paprastai taikytina tokia „auksinė taisyklė“: viename puslapyje ne daugiau nei viena citata, kuri ne ilgesnė kaip 6–7 eilučių. Kitaip tekstas taps pernelyg apkrautas ir nesavarankiškas“ (Rienecker ir Jorgensen 2003: 148).

Į tekstą įterpto perfrazuoto teiginio kabutėse rašyti nereikia.

Citatu ir perfrazuotų teiginių autorius privaloma nurodyti. Citatų, perfrazuotų teiginių autorių nuorodos gali būti pateikiamos dvejopai: **pačiame tekste** arba **puslapio gale**.

Jeigu nuorodos pateikiamos **pačiame tekste**, tada skliausteliuose nurodoma autoriaus pavardė, publikacijos leidimo metai ir puslapis, pvz.: *Kai kurie mokslininkai (Zinkevičius 2000: 25; Girdenis 2001: 223) šį reiškinių aiškina...* Tarp autoriaus pavardės ir išleidimo metų, tarp išleidimo metų ir puslapio galima rašyti ir kablelį, pvz.: *Kai kurie mokslininkai (Zinkevičius, 2000, 25; Girdenis, 2001, 223)*. Prieš autorių ar veikalą tuose pačiuose skliaustuose gali būti vartojamos santrumpos **plg.** (palygink), **žr.** (žiūrėk), pvz.: (**plg. Urbutis 1978: 50**). Kai nurodomos kelios to paties autoriaus tais pačiais metais išleistos publikacijos pridedamos mažosios raidės abėcėlės tvarka, pvz.: *Esama ir kitokių vertinimų (Zinkevičius 2000a: 25; Zinkevičius 2000b: 37)*. Literatūros sąrašė jie taip pat surašomi tokia tvarka. Jeigu cituojamo autoriaus pavardė pateikiama tekste, tada skliausteliuose nurodoma tik metai ir puslapis, pvz.: *Zinkevičius (2000: 25) teigia, kad...* Jeigu yra keli publikacijos autoriai, rašoma viena pavardė ir **et al.**, pvz.: (**Kazlauskienė et al. 2006: 219**).

Kai kurių gerai žinomų veikalų gali būti nurodomos raidinės santrumpos, pvz.: **Lietuvių kalbos gramatika – LKG 1965: 255**.

Norint pacituoti vieno autoriaus tekste cituojamą kitą autorių, rekomenduojama rašyti: <...> *juo labiau, kad „skiautiny“ (daiktavardžio vedinys) nėra vienišas darinys, plg. panašius vedinius drobinys, žabinys, žirginys (Keinys 1975: 45) (cituojama iš Girčienė 2003: 48)*. Literatūros sąrašė nurodomi abu šaltiniai.

Dėl autorių vardų rašymo vienodos nuomonės nėra: vardo raidę galima rašyti tik pirmą kartą minint autorių, toliau rašyti tik pavardę arba galima visada greta pavardės tekste (ne nuorodose) rašyti pirmąją vardo raidę. Tačiau būtina laikytis vienodo pateikimo visame darbe.

Cituojamos ar perfrazuojamos literatūros nuoroda gali būti pateikta ir **puslapio apačioje esančioje išnašoje**. Išnašų teksto dydis – 10 pt, tarpai tarp išnašų eilučių – viengubi (single). Išnašoje rašomas leidinio autorius, knygos ar šaltinio pavadinimas, leidimo vieta ir leidykla, išleidimo metai, puslapis. Tekste ties autoriaus pavarde rašomas nuorodos skaitmuo, pvz.: *Rezultatai, atrodo, patvirtina A. Pakerio¹ išvadą.*

¹ Pakerys A. *Lietuvių bendrinės kalbos prozodija*, Vilnius: Mokslas, 1982, p. 136.

Jeigu tas pats leidinys cituojamas kelis kartus iš eilės, galima nurodyti tik **Ten pat, p. 52** arba **Ibid. 52**, pvz.: *Rezultatai, atrodo, patvirtina A. Pakerio¹ išvadą. Tačiau, kaip teigia autorius², nėra visai įtikimi.*

¹ Pakerys A. *Lietuvių bendrinės kalbos prozodija*, Vilnius: Mokslas, 1982, p. 136.

² Ten pat, p. 52 (arba Ibid. 52).